

Wspólnota

NR 10 (379) • LISTOPAD 2025

Pismo Parafii WNMP w Biertułtowach

Uroczystość Wszystkich Świętych – 1 XI 2025 r

DRODZY PARAFIANIE!

Uroczystością Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, zakończyliśmy Jubileuszowy Rok Święty. Hasło tego roku – „Pielgrzymi nadziei”. stało się dla nas inspiracją do odkrywania, że wszyscy jesteśmy w drodze – wszyscy jesteśmy pielgrzymami. Każdy dzień, każda modlitwa, każde spotkanie było okazją, by na nowo odnajdywać Boga w codzienności. Razem uczyliśmy się, że nadzieja nie jest jedynie pięknym słowem, lecz siłą, która pozwala nam wierzyć w sens naszej wędrówki, nawet wtedy, gdy towarzyszą jej trudności. W mijających miesiącach doświadczyliśmy wielu łask.

Wspólne rekolekcje, pielgrzymki, adoracje, nabożeństwa i spotkania formacyjne umacniały nasze serca. Dzięki wszystkim wspólnotom, grupom duszpasterskim, a także tym, którzy na co dzień pozostają w cieniu, a bez których nasza parafia nie mogłaby funkcjonować. Wasza ofiarność i odpowiedzialność sprawiają, że możemy budować wspólnotę otwartą, życzliwą i promieniującą radością Ewangelii.

30 listopada – I Niedziela Adwentu obchodzona jest jako Niedziela Trzeźwości. Zachęcamy wiernych do abstynencji od napojów alkoholowych i złożenia

świadczenia poprzez wpis do parafialnej Księgi Abstynencji wystawionej na ołtarzu św. Franciszka.

Zachęcam również do przystrojenia swoich mieszkań Z adwentowymi symbolami: wieńcem, kalendarzem, lampionami. Ale nade wszystko do przygotowania się do świąt Bożego Narodzenia przez uczestnictwo w roratach (dzieci i młodzież od poniedziałku do piątku o g.18.00, dorośli w sobotę o 6.30); szczerą spowiedź i gorliwe nawrócenie. Dzieci zapraszam na Mszę św. z lampionami.

4 grudnia – Wspomnienie św. Barbary dziewicy i męczennicy. W tym dniu na uroczystej Mszy o godz.9.00 modlić się będziemy za wszystkich górników, pracowników kopalni i za ich rodziny, a także za zmarłych i tragicznie poległych górników oraz emerytów, rencistów i inwalidów.

7 grudnia – w przeddzień Uroczystości Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, podczas Mszy Świętej o godz. 11.00, będziemy dziękować Bogu za wspólnotę Dzieci Maryi, która od lat wnosi w życie naszej parafii ducha radości, gorliwości i prostego, dziecięcego zaufania Matce Bożej. Serdecznie zapraszam dziewczynki wraz z rodzicami na tę Eucharystię sprawowaną w ich intencji. Niech będzie ona okazją do wspólnej modlitwy, wdzięczności oraz umocnienia więzi ze wspólnotą parafialną i Maryją, ich szczególną Patronką. W tym miejscu pragnę z całego serca podziękować Siostrze M. Anuncjacie, ks. Michałowi, animatorom oraz wszystkim osobom zaangażowanym w dzieło Dzieci Maryi. Dziękuję za ich oddanie, troskę i ogrom pracy, która owocuje formacją duchową najmłodszych parafian oraz ich aktywną obecnością w życiu naszej parafii. Niech Maryja Niepokalana otacza swoją opieką wszystkie Dzieci Maryi oraz tych, którzy im towarzyszą na drodze wiary.

8 grudnia przeżywać będziemy Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny – jedno z najpiękniejszych świąt maryjnych, przypominające nam o wyjątkowej łasce, jaką Maryja została obdarzona już od pierwszej chwili swojego istnienia. Ta tajemnica ukazuje nam nie tylko Jej szczególną rolę w historii zbawienia, ale także umacnia nas w przekonaniu, że Bóg wspiera każdego z nas w zadaniach, które stawia na drodze naszego życia.

Podczas Mszy Świętej o godz. 6.30 będziemy modlić się, przez wstawiennictwo Maryi Niepokalanej i bł. Edmunda Bojanowskiego, o potrzebne łaski i Boże błogosławieństwo dla Sióstr Służebniczek, które w tym dniu obchodzą swoje patronalne święto. Już dziś pragnę bardzo serdecznie podziękować Siostram za ich wierną i ofiarną posługę w naszej parafii – zarówno tę katechetyczną, jak i pełnioną w zakrystii, a nade wszystko za ich codzienną modlitwę, która jest cichym, lecz niezwykle

mocnym wsparciem dla całej wspólnoty.

Tradycyjnie, między godziną 12.00 a 13.00, nasz Kościół będzie otwarty, aby umożliwić wiernym modlitwę w ramach tzw. Godziny Łaski. Jest to szczególny czas, w którym – jak wierzą od pokoleń – Maryja w sposób wyjątkowy wyprasza potrzebne dary u Boga. Zapraszamy do chwili osobistej modlitwy i powierzenia Jej swoich intencji.

14 grudnia – trzecia Niedziela Adwentu, nazywana jest Niedzielą Radości – Gaudete. Jej wyjątkowy charakter podkreśla różowy kolor szat liturgicznych, symbolizujący bliskość Bożego Narodzenia i płynącą z tego nadzieję. Źródłem naszej radości jest przede wszystkim Pan, który jest pośród nas, oraz świadomość, że już wkrótce będziemy świętować Jego przyjście na świat. Niedziela Gaudete rozpoczyna drugą część Adwentu, czas bezpośredniego przygotowania do Uroczystości Narodzenia Pańskiego. To właśnie wtedy Kościół zachęca nas, aby jeszcze uważniej wsłuchać się w głos Boga, wyciszyć serca i zrobić miejsce dla Chrystusa, który pragnie przyjść do każdego z nas. W tym okresie nie może zabraknąć sakramentalnego pojednania z Bogiem i ludźmi. Spowiedź święta jest najlepszym sposobem, aby wejść w święta z pokojem w sercu, wolnością od grzechu i prawdziwą radością, której nikt nie może nam odebrać.

24 grudnia to Wigilia Bożego Narodzenia. W tym dniu sprawować będziemy Mszę św. zwaną pasterką o g. 21.00 z udziałem dzieci i o 24.00. Zapraszam serdecznie wszystkich Parafian do udziału w liturgii wigilii Bożego Narodzenia.

25 grudnia – Uroczystość Narodzenia Pańskiego. Niech ten dzień przeżyty będzie przez nas w gronie rodzinnym, pełnym Bożej miłości. Starajmy się podtrzymywać tradycje wspólnego śpiewania kolęd, odwiedzin naszych najbliższych. Niech będzie to błogosławiony czas dla całej naszej Parafii. Uroczyste nieszpory kolędowe o godz.16.00.

26 grudnia – drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia. Kościół obchodzi Święto św. Szczepana, pierwszego męczennika. Św. Szczepan, pełen Ducha Świętego i gorliwości, odważnie głosił Ewangelię, a swoją wiarę przypieczętował oddaniem życia. Jego przykład pokazuje nam, że prawdziwa wiara domaga się świadectwa – czasem w słowie, czasem w codziennej wierności, a niekiedy w gotowości do ofiary. Obchodząc to święto w oktawie Bożego Narodzenia, uświadamiamy sobie, że Tajemnica Wcielenia niesie ze sobą zarówno radość narodzin Zbawiciela, jak i wezwanie do odważnego życia Ewangelią. Chrystus, który przyszedł na świat jako Dziecię w Betlejem, umacnia nas, abyśmy nie lękali się wyznawać Go w naszym środowisku, w rodzinie, pracy i wśród tych, których spotykamy na co dzień.

Niech przykład św. Szczepana pomaga nam wzrastać w wierze, miłości i przebaczeniu – także tym, którzy sprawiają trud.

27 grudnia – Kościół obchodzi Święto św. Jana Ewangelisty, jednego z najbliższych uczniów Jezusa, apostoła miłości i świadka głębokiej przyjaźni z Chrystusem. Jan, nazywany „umiłowanym uczniem”, towarzyszył Jezusowi w najważniejszych chwilach Jego życia: podczas Ostatniej Wieczerzy, pod krzyżem na Golgocie oraz przy pustym grobie w poranek Zmartwychwstania. Jako autor czwartej Ewangelii, trzech listów i Apokalipsy, św. Jan pozostawił Kościołowi nie- zwykłe bogate dziedzictwo duchowe. Jego pisma przenika światło Bożej miłości – to on najpełniej ukazał prawdę, że „Bóg jest miłością” i że każdy chrześcijanin jest wezwany, by tę miłość przyjmować i przekazywać innym. Święto św. Jana obchodzone w oktawie Bożego Narodzenia przypomina nam, że tajemnica Wciele- nia jest objawieniem miłości Boga do człowieka. Jan, który jako jedyny z apostołów nie poniósł męczeńskiej śmierci, jest dla nas przykładem wiernej, wytrwałej i pełnej oddania drogi ucznia Chrystusa. Niech jego wstawiennictwo umacnia nas w codziennym świadec- twie wiary, a jego nauka o miłości prowadzi nasze serca ku większej jedności z Bogiem i bliźnimi.

28 grudnia – Kościół obchodzi Święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa. Wpatrujemy się w nazaretański dom, w którym panowała miłość, pokój, wzajemny szacunek i pełne zaufanie Bogu. Święta Rodzina jest dla nas wzorem życia rodzinnego – miej- scem, gdzie można wzrastać w wierze, uczyć się prze- baczenia i odkrywać radość codzienności przeżywa- nej z Bogiem. To święto, ustanowione przez Komisję Episkopatu Polski jako dzień modlitw o świętość mał- żeństw i rodzin, przypomina nam, jak wielkiej troski i wsparcia potrzebują dziś rodziny. W świecie pełnym wyzwań, niepewności i presji, małżeństwa potrzebują

Bożej łaski, aby trwać w miłości i jedności, a rodzice, by wychowywać dzieci w atmosferze wiary i dobra. Jest to również patronalne święto Domowego Kościoła, gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie. Dziękujemy wszystkim rodzinom zaangażowanym w tę wspól- notę za ich świadectwo życia Ewangelią w domach, za ich modlitwę, wzajemną pomoc i obecność w parafii. Ich przykład ukazuje, że rodzina staje się prawdziwie „Kościołem domowym”, gdy zaprasza Chrystusa do swojej codzienności. Niech Święta Rodzina otacza opieką wszystkie nasze parafialne rodziny, umacnia małżeń- stwa w wierności i miłości, a dzieci obdarza pokojem i bezpieczeństwem.

31 grudnia zapraszamy wszystkich Parafian na uro- czyste nabożeństwo dziękczynno-ekspiacyjne. Każdy, kto w tym dniu odmówi publicznie hymn „Ciebie Boże wysławiamy” i spełni zwykle warunki, uzyskuje odpust zupełny.

W tym roku odwiedziny duszpasterskie odbędą się w formie hybrydowej. Pragniemy zaprosić naszych Parafian do kościoła na Eucharystię z udzie- laniem błogosławieństwa kolędowego i dać możliwość do osobistego spotkania kolędowego. Parafianie, któ- rzy pragną przyjąć kapłana z błogosławieństwem kolę- dowym w swoim domu, mogą zapisać się na kolędę w wyznaczonych dniach. Zapisy na kolędę indywidualną w zakrystii. Ofiary składane zwyczajowo z okazji kolędy przeznaczamy w tym roku na pokrycie kosztów instalacji nowej aparatury nagłaśniającej w naszym kościele. Szczegółowy plan kolędy w gablotce, na stronach tego wydania „Wspólnoty”, na naszej stronie internetowej oraz parafialnym facebooku.

Od 1 stycznia 2026 r. zmianie ulegną godziny nabo- żeństw liturgicznych. Msze święte w tygodniu o godz. 7.00 i 18.00, w niedzielę: 7.30; 9.30; 11.00; 12.15; 18.00.

Zbliżając się do nowego roku liturgicznego, chcę Was zachęcić, abyśmy dalej pielę- gnowali w sobie ducha nadziei. Nieśmy ją w nasze domy, miejsca pracy, szkoły, wszę- dzie tam, gdzie toczy się nasze życie. Niech Chrystus, który jest źródłem nadziei, prowadzi nas w kolejnych miesiącach, a Jego błogosła- wieństwo dodaje nam odwagi, by iść naprzód. **Z Bożym błogosławieństwem**

Ks. Zbigniew Folcik – Proboszcz

Wchodzimy w czas Adwentu. Jest to czas, w którym w szczególny sposób odczuwamy prawdę o tym, jak bardzo szybko płynie czas naszego życia.

OTO PAN BÓG PRZYJDZIE

Przeżywany w Kościele liturgiczny czas Adwentu ma swoją podwójną wymowę. Najpierw nauka Kościoła ukazuje nam prawdę o tym celu naszego ludzkiego życia, którym jest spotkanie z Bogiem u kresu doczesnego pielgrzymowania oraz na końcu czasów, kiedy dopełni się zapowiedziana tajemnica powtórnego przyjścia Chrystusa. Tego, Który Swym Bożym, sprawiedliwym, nieodwołalnym, wyrokiem ostatecznie dopełni sądu oddzielającego dobro od zła, Który za dobre wynagrodzi niebem, czyli wiecznym szczęściem, a za zło ukarze piekłem, czyli miejscem i stanem wiecznego i beznadziejnego odrzucenia. Jest to ta prawda objawiona przez Boga, która uświadamia nam, że całe nasze życie jest Adwentem, czyli pielgrzymowaniem do tego celu naszego życia, którym jest nasze ostateczne spotkanie z Bogiem, które czeka każdego z nas, niezależnie od tego czy? i jak? w tego Boga wierzymy. Ta prawda również uczy nas troski o to, by tak według woli Bożej ukształtować swoje życie, by nasze spotkanie z Bogiem było osiągnięciem tego szczęścia, którym będzie nasza szczęśliwa wieczność w Domu Ojca, w bliskości Boga, który jest samym Dobrem i źródłem wszelkiego szczęścia.

Druga wymowa Adwentu to coroczny czas przygotowania naszych serc do przeżycia Świąt Bożego Narodzenia, czyli świąt upamiętniających prawdę, że dla naszego zbawienia Syn Boży stał się człowiekiem, narodził się z Maryi Dziewicy, a potem przeszedł przez świat dobrze czyniąc, głosząc dobrą nowinę o nadejściu Bożego Królestwa którego najwyższym prawem jest miłość, wreszcie przyjął niesprawiedliwe, ludzkie wyroki, poniósł śmierć krzyżową, ale trzeciego dnia zmartwychwstał. Te dwie prawdy trzeba z wiarą przyjąć, by w należyty sposób i ze zbawiennym pożytkiem przeżyć nadchodzący czas adwentowy.

Takiemu owocnemu przeżyciu tego czasu może pomóc nam pełna uroku tradycja. Kościół ukazuje

nam w tym czasie wiele zdarzeń i postaci, które są wzorem naszego życia, które całe jest Adwentem, czyli pielgrzymowaniem do celu, jakim jest nasze spotkanie z przychodzącym Panem. Pozwolę sobie w tym miejscu na przywołanie pewnych wzorów życia. Taką pierwszą postacią jest Maryja, Matka Jezusa, która zawieźrzała słowu Bożemu przekazanemu przez Archanioła Gabriela, że będzie Matką Syna Bożego, potem z świętym Józefem bezskutecznie szukała miejsca w gospodzie i porodziła Swego Syna w grocie Betlejemskiej. Jako pierwsza ze św. Józefem z wiarą oddała hołd Nowo narodzonemu Synowi Najwyższego i została Mu wierna aż po krzyż i aż po narodzenie Kościoła, gdy w wieczerniku razem z apostołami przeżywała Zesłanie Ducha Świętego. Taką adwentową postacią jest św. Józef z wiarą służący Panu Jezusowi, broniący Jego życia przez ucieczkę przed głupotą Heroda do Egiptu i wreszcie swym milczeniem i pracą tworzący w Nazarecie atmosferę domu Świętej Rodziny. Historia Kościoła ukazuje wiele postaci wpisujących się jako postaci adwentowe, wzory naszego przeżywania Adwentu. Wśród nich wyróżnia się postać św. Mikołaja, biskupa słynącego z wielkiej dobroci okazywanej szczególnie dzieciom i ludziom ubogim. Szkoda, że wielkość tej osoby przesłania komercyjna karykatura krasnala reklamująca najczęściej słodczyce czy też inne towary. Najwyższy już czas, aby tej postaci przywrócić i w przekazie słownym i w stroju należną godność biskupa oraz dobrego i świętego człowieka. Inną adwentową postacią, już bliższą naszym czasom jest postać świętego papieża Jana Pawła II, człowieka dobroci, rozmodlenia i oddania się Bogu i Jego Matce Maryi. W naszych uszach ciągle brzmią słowa Jego biskupiego i papieskiego zawołania: „*Totus tuus*” – „Cały Twój”. Dobrze, że w czasie tegorocznych Rorat dzieci i dorośli będą mogli przypomnieć sobie tę wspaniałą postać największego Polaka. Inną postacią adwentową jest postać śląskiego kapłana, męczennika,

który poniósł śmierć w katowickim więzieniu oskarżony niewinnie o działalność polityczną, do której okupant zaliczył pomoc duszpasterską i materialną okazywaną polskim rodzinom, których członkowie, a najczęściej ojcowie, zostali przez władze okupacyjne aresztowani. Tą postacią jest bliska mi osoba błogosławionego księdza Jana Machy, o którym pisałem pracę historyczno – naukową z okazji zakończenia studiów w Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie. Ten kapłan na cztery godziny przed swoją śmiercią napisał ostatni list do swoich rodziców, który zachowany do dziś jest wzruszającym wyznaniem wiary człowieka, dla którego kończy się adwent doczesnego życia i przechodzi do wieczności, z wiarą oczekując na niekończące się radosne spotkanie z Bogiem i z bliskimi, tam w Domu Ojca. Do tej postaci dobrze jest doliczyć i wspomnieć jeszcze postacie również śląskich kapłanów i męczenników ostatniej wojny, którymi są błogosławiony ks. Emil Szramek oraz błogosławiony ks. Józef Czempiel. Postaciami adwentowymi również są zmarły w tym roku papież Franciszek oraz prowadzący nas drogami nadziei Ojciec św. Leon XIV. Do tego grona doliczyć można wiele znanych nam osób. Wszyscy pielgrzymujemy przez życie tymi drogami nadziei. Jesteśmy pielgrzymami

nadziei nie tylko w tym Roku Jubileuszowym, który powoli się kończy, ale i w każdym dniu naszego życia. Warto sobie te prawdy uświadomić zanim ustroimy choinkę, spojrzymy na Nowonarodzone Dzieciątko złożone w żłóbku, zasiądziemy do wigilijnego stołu, przełamiemy się opłatkiem, rozglądnijmy się wokół nas, a może i wspomnimy tych, którzy kiedykolwiek byli z nami i zaśpiewamy kolędę. Aby dobrze przeżyć nadchodzące Święta Bożego Narodzenia, przeżyjmy dobrze naszą życiową adwentową prawdę. Dla narodzenia przychodzącego Syna Bożego, Józef i Maryja nie znaleźli miejsca w gospodzie – narodził się poza ludzkimi domostwami, w betlejemskiej grocie, dostępny dla pasterzy i dla każdego... może i dla mnie... może i dla Ciebie, Czytelniku tego zamyślenia... a stało się tak, może dlatego, aby to miejsce znalazło się na nowo w moim i w Twoim sercu...

**„Oto Pan Bóg przyjdzie. Z rzeszą świętych
k' nam przybędzie. Światłość wielka
w dzień ów będzie. Alleluja”.
Szczęść Boże!**

Ks. Józef

ADWENT – CZAS CZUWANIA, NADZIEI I ODNOWY SERCA

Adwent jest dla Kościoła jednym z najpiękniejszych okresów roku liturgicznego. Choć trwa zaledwie cztery tygodnie, jego treść duchowa jest niezwykle głęboka i dotyka samego serca chrześcijańskiej wiary. Słowo „Adwent” pochodzi od łacińskiego adventus, oznaczającego „przyjście”. Jest to więc czas oczekiwania – ale nie jedynie historycznego wspomnienia narodzin Jezusa w Betlejem. Adwent jest oczekiwaniem żywym, obecnym tu i teraz. To czas przygotowania na przyjście Chrystusa w tajemnicy Bożego Narodzenia, na Jego nieustanne przychodzenie w łasce i sakramentach, a także na Jego ostateczne przyjście na końcu czasów.

Podwójny wymiar Adwentu

Kościół ukazuje Adwent w dwóch wymiarach. Pierwszy z nich jest eschatologiczny – przypomina o powtórnym przyjściu Pana Jezusa i wzywa do gotowości,

czujności oraz troski o stan własnego sumienia. Drugim wymiarem jest bezpośrednie przygotowanie do świąt Bożego Narodzenia. W tę właśnie tajemnicę zanurzamy się szczególnie mocno od połowy Adwentu, kiedy

podkreślamy radosne oczekiwanie na narodzenie Zbawiciela.

Oba wymiary łączy wspólny motyw: wołanie o przyjście Pana i gotowość na spotkanie z Nim.

Symbolika i tradycje adwentowe

Adwent obfituje w znaki, które pomagają nam duchowo wejść w ten wyjątkowy czas.

Wieniec adwentowy z czterema świecami symbolizuje kolejno następujące niedziele Adwentu. Z każdym tygodniem światła jest więcej – i to właśnie światło przypomina nam o bliskości Chrystusa, który przychodzi, aby rozproszyc mroki ludzkiego serca.

Roraty, czyli poranne Msze Święte ku czci Najświętszej Maryi Panny, są szczególną formą czuwania. Maryja – Ta, która przyjęła Słowo – uczy nas gotowości, pokory i ufności oczekiwania. Lampiony niesione przez dzieci i dorosłych są obrazem naszych serc, które chcemy rozświecić wiarą.

Kolor fioletowy szat liturgicznych wskazuje na charakter pokutny Adwentu. Pomaga nam wejść w ciszę, zatrzymanie i refleksję nad tym, jak wygląda nasza codzienna relacja z Bogiem.

III Niedziela Adwentu, zwana Gaudete – „radujcie się”, wprowadza różowy kolor szat liturgicznych. To znak bliskości świąt i podkreślenie radości, która rodzi się z nadziei.

Adwent – czas przemiany serca

Choć świat często podpowiada, by przeżyć grudzień jako czas zakupów, przygotowań i bieganiny, Kościół zachęca, aby wbrew temu zatrzymać się i wsłuchać w siebie. Bo Adwent to czas odnalezienia równowagi, powrotu do tego, co najważniejsze, zrobienia miejsca dla Boga i bliźnich.

Dlatego tak istotne jest sakramentalne pojednanie, czyli spowiedź święta. Jest ona jak otwarcie drzwi serca, by Chrystus mógł wejść do naszego życia z pokojem i błogosławieństwem. Prawdziwe Boże Narodzenie nie może dokonać się bez przemiany wewnętrznej.

Adwent to również dobry moment, by podjąć choćby drobne duchowe postanowienie: więcej modlitwy, ograniczenie rozproszeń, pomoc potrzebującym, przebaczenie komuś, kogo unikamy od dawna. Każdy dobry czyn jest jak zapalona świeca, która sprawia, że świat staje się jaśniejszy.

Maryja – Przewodniczka Adwentu

W tym czasie Kościół często kieruje nasze spojrzenie ku Maryi. To Ona jest wzorem oczekiwania i zaufania. Jej życie pokazuje, że wiara nie jest teorią, lecz codzienną gotowością, by przyjąć Bożą wolę. Maryja prowadzi nas przez Adwent ku Jezusowi – prawdziwej Światłości świata.

Adwent w rodzinie

Warto, aby ten czas stał się również okresem budowania relacji rodzinnych. Wspólna modlitwa, zapalenie świecy na wieńcu, udział w roratach czy rezygnacja z niektórych rozrywek na rzecz bycia razem pomagają odkryć głębiej duchowe piękno zbliżających się świąt. To w rodzinie rodzi się wiara, tam dojrzewa nadzieja i miłość.

Wejście w radość Bożego Narodzenia

Owocnie przeżyty Adwent prowadzi do spotkania z Nowonarodzonym Jezusem – nie tylko w żłóbku, ale przede wszystkim w naszym sercu. Gdy otwieramy się na Jego obecność, Boże Narodzenie staje się nie tylko wspomnieniem wydarzenia sprzed wieków, lecz żywym doświadczeniem: Bóg przychodzi, by zamieszkać pośród nas.

Niech tegoroczny Adwent stanie się dla każdego z nas czasem odnowy, pokoju, refleksji i głębokiej radości. Niech otwiera nasze serca na Boga, który nieustannie zbliża się do człowieka, oraz na bliźnich, którzy potrzebują naszej dobroci i uwagi.

„WIGILIJNA NADZIEJA”

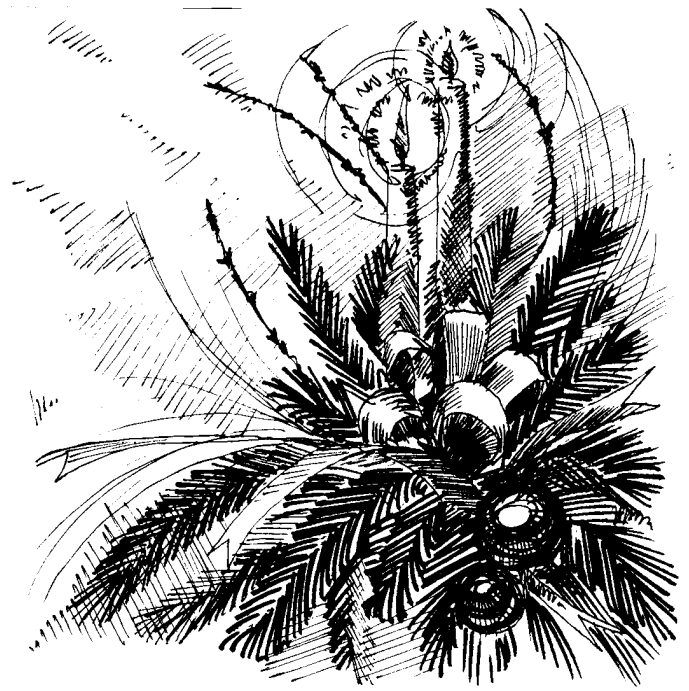
„A nadzieja znów wstąpi w nas.
Nieobecnych pojawią się cienie.
Uwierzymy kolejny raz, W jeszcze
jedno Boże Narodzenie”...

Znów tego wieczoru wszyscy ponownie zasiądziemy do stołów pełnych barwnych atrakcji i wybornych pyszności. Jednak dla niektórych to może być pierwsza, dla innych już kolejna Wigilia, kiedy to pomimo ferii rozpraszaczy dookoła, nasz wzrok zerkać będzie w stronę tego pustego miejsca, czystego talerza, nieprzełamano opłatka...

Nie miejmy w sobie troski o ich bark przy stole i z tego wynikający głód, bo jak pisał przecież Izajasz: „Pan Zastępów przygotuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z najpożywniejszego mięsa, z najwyborniejszych win”. Tu raczej chodzi o nasz głód, którego nie wypełni żadna, nawet najznamienitsza, wigilijna uczta, ani nie zaspokoi nawet wypełniona po brzegi świątecznymi prezentami, choinka...

To głód, któremu na imię tęsknota, do tych, którzy kiedyś współtworzyli z nami te wieczory, może przygotowywali najlepsze potrawy, przekazywali przepisy i cenne wskazówki, uśmiechem gasili każdy smutek i przełamując opłatek, nie tyle składali życzenia, co dzielili się kawałkiem siebie, nie będąc tylko od święta, ale na co dzień!

Wzbudźmy w sobie tę nadzieję i wiarę z miłością, że wedle słów znanej „Kolędy dla Nieobecnych” – „odeszli

po to, by żyć i tym razem będą żyć wiecznie”. Niech nasi zmarli bliscy, jak każdego dnia, tak i w nadchodzący wigilijny wieczór, staną prawdziwie żywi, choć niewidoczni, pośród nas w pamięci o nich, opowieściach, wspomnieniach i za utworem Ryszarda Rynkowskiego pamiętajmy, że:

„Ci, co odchodzą,
Wciąż z nami są.
I żyją sobie
Obok nas.
Patrz z miłością
Na nasze dni
I czasem się śmieją
Przez łzy” ...

Nie zapominajmy o nich w swojej modlitwie, nie dajmy im w nas odejść!

Daj im wieczny odpoczynek i życie tam, gdzie nie będzie już smutku, ani narzekania, ani bólu, lecz pokój i radość w Tobie dobry Boże, tam gdzie otrzesz wszelką łzę, tam gdzie jest przecież mieszkań wiele – niech umarli dla świata, żyją dla Ciebie...

A my cieszymy się sobą, wspominajmy bliskich i z radością świętujemy Boże Narodzenie wedle słów znanej kolędy:

„Bo ten Jezus z nieba dany,
weźmie nas między niebiany,
tylko Go z całego serca miłujmy” ...

Bartosz Niewrzół | Grupa Progres

LEON XIV: „JEZUS WYMAGA, BYŚMY ZAJĘLI STANOWISKO”

W obliczu niesprawiedliwości, nierówności, gdzie deprecjuje się godność ludzką, gdzie pozbawia się głosu tych, którzy są słabi: trzeba zająć stanowisko – powiedział Papież w katechezie podczas sobotniej audyencji jubileuszowej.

„Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele powierzono, tym więcej od niego żądać będą” – te słowa z Ewangelii wg św. Łukasza były inspiracją do katechezy, którą wygłosił Leon XIV.

Jezus dał nam wiele i wiele wymaga...

Nawiązując do tych słów, Leon XIV zwrócił uwagę na postawę Jezusa, który na życie każdego z nas ma plan i w zaufaniu do nas stawia wymagania. „Również i my otrzymaliśmy wiele podczas dotychczasowej wędrówki, byliśmy z Jezusem i z Kościołem, i mimo że Kościół jest wspólnotą o ludzkich ograniczeniach, otrzymaliśmy wiele. Jezus więc wiele od nas oczekuje. Jest to znak zaufania i przyjaźni. On wiele oczekuje, ponieważ nas zna i wie, że jesteśmy w stanie to uczynić!”

Papież dodał, że Jezus przyszedł, aby przynieść ogień miłości Bożej na ziemię i ogień pragnienia w naszych sercach. To w pewnym sensie – wskazał Papież – odbieranie nam „niewzruszonego spokoju”, który w rzeczywistości jest prawdziwym pokojem. „Czasami chcielibyśmy, aby „dano nam spokój”: aby nikt nam nie przeszkadzał, aby inni przestali istnieć. Taki pokój nie jest pokojem Bożym. Pokój, który przynosi Jezus, jest jak ogień i wymaga od nas wiele” – podkreślił Ojciec Święty.

Trzeba zająć stanowisko wobec niesprawiedliwości

Ojciec Święty przypomniał, że Jezus nie chce naszej nijakości, obojętności i domaga się przede wszystkim, abyśmy nie milczeli w tematach ważnych. „W obliczu niesprawiedliwości, nierówności, gdzie deprecjuje się godność ludzką, gdzie pozbawia się głosu tych, którzy są słabi: trzeba zająć stanowisko” – podkreślił Leon XIV. Wskazał również na związek tej postawy z realnym wymiarem nadziei jako tej oznaczającej zajmowanie stanowiska. „Mieć nadzieję to zrozumieć w sercu i pokazać

w czynach, że sprawy nie mogą toczyć się tak jak dotąd” – podkreślił Ojciec Święty.

Mała – wielka Amerykanka

Jako przykład podał postać i działalność amerykańskiej dziennikarki, społeczniczki Dorothy Day. Jak określił Leon XIV, była ona „małą-wielką Amerykanką”, która miała w sobie wewnętrzny ogień. Dorothy Day wypowiadała się w kwestii modelu rozwoju jej kraju, który nie stwarzał wszystkim takich samych możliwości. „Ona rozumiała, że sen dla zbyt wielu był koszmarem, a jako chrześcijanka powinna zaangażować się na rzecz pracowników, migrantów, odrzuconych przez zabójczą ekonomię” – powiedział Ojciec Święty.

Czyniący pokój muszą zająć stanowisko

Podkreślił, że wykorzystała ona swój zawód i narzędzia jakimi dysponowała do mówienia światu o rzeczach trudnych, prawdziwych, skłaniając innych do myślenia. „Pisanie jest ważne. Podobnie jak czytanie – dziś nawet bardziej niż kiedykolwiek” – podkreślił Leon XIV.

Powiedział, że Dorothy skupiała się nie tylko na pracy zawodowej. Zaangażowała się w działalność charytatywną. Wydawała ubogim posiłki, przekazywała odzież, ubierała się i jadła tak samo jak ci, którym służyła. Jej postawa przemówiła do ludzi, którzy tysiącami włączali się w prospołeczne aktywności. „Tak właśnie działają pokój czyniący: zajmują stanowisko i ponoszą tego konsekwencje, idą jednak naprzód. Mieć nadzieję to zająć stanowisko – tak jak Jezus i wraz z Jezusem. Jego ogień jest naszym ogniem” – podsumował Papież.

PRZEŁOMOWE ORĘDZIE POLSKICH BISKUPÓW

Był to początek pojednania polsko-niemieckiego po tragedii II wojny światowej. Mija 60 lat od wystosowania „Orędzia biskupów polskich do ich niemieckich braci w Chrystusowym urzędzie pasterskim”, zwanego „Listem biskupów polskich do biskupów niemieckich”. Kilka zdań z dokumentu wywołało wściekłość i nagonkę władz komunistycznych na Kościół i Episkopat.

Katolicki Uniwersytet Lubelski

List został wystosowany w Rzymie 18 listopada 1965 roku w związku z kończącymi się obradami Soboru Watykańskiego II oraz zbliżającymi się obchodami Millenium Chrztu Polski. Polski Episkopat zaprosił na uroczystości milenijne episkopaty z całego świata. Listów tak naprawdę było kilkadziesiąt, wśród nich ten najsłynniejszy – do biskupów zza zachodniej granicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

„Ten obszerny, liczący kilka stron list miał szczególne znaczenie. Zawarto w nim szereg informacji, odnoszących się do historii Polski, historii chrześcijaństwa na ziemiach Polski z uwzględnieniem relacji sąsiedzkich polsko-niemieckich. To był taki historyczny wykład tych relacji, nie unikano spraw trudnych, które wynikały z naszej historii, tej dawniejszej i tej najnowszej” – mówi historyk dr hab. Ewa Rzeczkowska z Instytutu Historii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.

Potrzeba dobrych relacji...

Treść wcześniej konsultowano z kilkoma biskupami niemieckimi, a za jego przygotowanie odpowiadał abp Bolesław Kominek. W jego przygotowaniu współuczestniczyli kard. Stefan Wyszyński, abp Karol Wojtyła, bp Kazimierz Kowalski, bp Jerzy Stroba. Swoje podpisy złożyło pod nim 36 polskich hierarchów.

„Arcybiskup Kominek wychodził z założenia, że po dwudziestu latach od zakończenia konfliktu światowego, Kościół miał obowiązek ukazać postawę wypływającą z Ewangelii. Wskazywał, że Polacy i Niemcy muszą zacząć nowe relacje, oparte na dobrosąsiedztwie i zaufaniu. Jego celem było także przełamanie milczenia między narodami. Biskupi polscy liczyli na równie ewangeliczną odpowiedź Episkopatu niemieckiego. Niestety, tak się nie stało” – mówi ks. dr hab. Tomasz Moskał, prof. KUL, z Katedry Historii Kościoła Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II.

Pod koniec dokumentu padają najsłynniejsze słowa: „W tym jak najbardziej chrześcijańskim, ale i bardzo

ludzkim duchu, wyciągamy do Was, siedzących tu, na ławach kończącego się Soboru, nasze ręce oraz udzielamy wybaczenia i prosimy o nie. A jeśli Wy, niemieccy biskupi i Ojcowie Soboru, po bratersku wyciągnięte ręce ujmiecie, to wtedy dopiero będziemy mogli ze spokojnym sumieniem obchodzić nasze Millenium w sposób jak najbardziej chrześcijański”.

„Niestety popełniono tutaj jeden błąd, to znaczy nie rozpoznano jaka może być reakcja biskupów niemieckich na ten list” – uważa historyk dr hab. Ewa Rzeczkowska. Odpowiedź z Niemiec przyszła 5 grudnia i choć była serdeczna i przyjazna to rozczarowała polski Episkopat. „Znalazły się tam niejasne stwierdzenia odnoszące się do terenów zachodnich i północnych Polski, które 20 lat wcześniej w wyniku zakończonej wojny opuściła ludność niemiecka” – mówi historyk. Trzeba pamiętać, że był to czas, gdy zachodnie Niemcy nie uznały jeszcze granic ustalonych przez zwycięski obóz aliantów. Niemieccy biskupi przyjęli zaproszenie na milenijne uroczystości, ale unikali jasnego stanowiska w sprawie uznania granicy na Odrze i Nysie.

Reakcją był atak komunistów

List i udzielona odpowiedź spowodowały trwający kilka tygodni ostry atak polskich władz komunistycznych na polski Episkopat. Celem akcji propagandowej było pokazywanie polskich biskupów jako tych, którzy bez zgody władz państwowych usiłują prowadzić rewizjonistyczną politykę zagraniczną, w tym dotyczącą granic zachodnich. „W ocenie komunistów efekt wymiany listów był zły dla Polski. W środkach masowego przekazu trwała kampania antykościelna, podważająca autorytet Kościoła, episkopatu i Prymasa. Padły oskarżenia o rewizjonizm” – mówi dr hab. Rzeczkowska.

Jak dodaje ks. prof. Tomasz Moskał, komuniści podnosili, że orędzie biskupów godzi w krzywdy jakich naród polski doświadczył podczas koszmaru okupacji. Przypominano politykę Niemców wobec Polaków, obozy koncentracyjne i inne formy eksterminacji. Władze państwowe miały w tym swój cel. „Orędzie bowiem

było otwarcie sprzeczne z linią polityczną rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Politycy uważali, że dokument podważał państwową narrację, wychodził poza kontrolę władz oraz tworzył kanał komunikacji z Zachodem, którego komuniści nie mogli kontrolować. W części społeczeństwa polskiego zrodził się bunt, brak zrozumienia dla decyzji Episkopatu. Ale wciąż żywa była także pamięć o internowaniu Prymasa czy usunięcie religii ze szkół. Stąd też reakcje były mieszane” – mówi ks. prof. Tomasz Moskal.

Pojednanie i przebaczenie

Pozytywne efekty listu poznaliśmy po latach. „Był to pierwszy krok na drodze pojednania pomiędzy narodami polskim i niemieckim. Służył on także nawiązaniu bliższych przyjaznych relacji pomiędzy episkopatami polskim i niemieckim – dodaje dr hab. Ewa Rzechkowska. – Kościół podkreślał, że list miał przede wszystkim wymiar religijny, właśnie związany z aktem przebaczenia, odpuszczenia win. A nie tak jak przedstawiały go władze komunistyczne, jako dokument ściśle polityczny odnoszący się do relacji dyplomatycznych”.

W podobnym tonie wypowiada się ks. prof. Tomasz Moskal: „Widocznymi skutkami listu był m.in. układ z 7 grudnia 1970 roku, którego sygnatariuszami byli kanclerz Willy Brandt i premier Józef Cyrankiewicz. Na jego mocy Polska Rzeczpospolita Ludowa i Republika Federalna Niemiec uznały linię graniczną Odra

– Nysa Łużycka, podkreśliły potrzebę poszanowania wzajemnej integralności terytorialnej oraz stwierdziły, że nie będą wobec siebie wysuwać roszczeń w sprawie zmiany granic”.

„3 czerwca 1972 roku układ został ratyfikowany przez Bundestag. Wobec tych faktów politycznych Stolica Apostolska mogła uregulować kościelną administrację na Ziemiach Zachodnich i Północnych” – mówi ks. prof. Moskal. Nie należy jednak zapominać także o innych aspektach, bo w wymiarze duchowym biskupi przypomnieli, że przebaczenie nie może być uzależnione od kalkulacji politycznej, strachu czy wygody. „Proponowano przerwanie «spirali krzywd» – podkreśla ks. prof. Moskal. – Mimo ogromu krzywd i cierpienia narodu polskiego, na wzór Zbawiciela, wybaczano i proszono o wybaczenie. Chociaż dla wielu wiązało się to z postawą słabości, to jednak wymagało ogromnej siły duchowej, połączonej z odwagą moralną. Przebaczenie przynosi bowiem zysk w postaci gojenia ran serca ludzkiego i umożliwia budowę więzi międzyludzkich. Przebaczenie nie tuszuje zła, ale umożliwia przerwanie jego działania. Biskupi polscy inicjując przebaczenie, zachęcili także do refleksji nad odpowiedzialnością i zadośćuczynieniem. Można więc orędzie nazwać moralnym zaproszeniem do wspólnej drogi uzdrowienia, w której każdy naród miał i nadal ma swoją rolę” – wskazuje ks. prof. Tomasz Moskal.

<https://www.vaticannews.va/pl>

W GMACHU SEJMU ŚLĄSKIEGO OTWARTO WYSTAWĘ „POJEDNANIE DLA EUROPY”

Konferencja „O niezbędności pojednania”, otwarcie wystawy „Pojednanie dla Europy” i prezentacja rękopisu autorstwa kard. Bolesława Kominka – w gmachu Sejmu Śląskiego przypomniano list biskupów polskich do biskupów niemieckich.

Wyjątkowym elementem spotkania była prezentacja rękopisu, o którego istnieniu badacze dowiedzieli się całkiem niedawno. Dopiero w 2019 roku przypadkiem odnaleziono pierwszą, pisaną ręcznie przez kard. Bolesława Kominka, wersję orędzia. – Kard. Bolesław Kominek podczas Soboru Watykańskiego II mieszkał w Polskim Papieskim Instytucie Kościelnym na Via Pietro Cavallini i tam zostawił część swojego archiwum. Ono było przenoszone z jego apartamentu do biblioteki, schowane do jakichś szafek. Podczas kwerendy, poszukując tak naprawdę materiałów prymasa Wyszyńskiego,

przypadkiem trafiliśmy na teczkę, której podejrzewam, że przed nami nikt wcześniej nie otworzył. W niej znaleźliśmy ten dokument – tłumaczył Wojciech Kucharski, Ośrodek „Pamięć i Przyszłość”. Wyjątkową okazję obejrzenia dokumentu mieli uczestnicy konferencji „O niezbędności pojednania. W 60. rocznicę listu biskupów polskich do biskupów niemieckich”. – Nie było łatwo na pierwszy rzut oka zidentyfikować, że to jest orędzie, bo ma trochę inny tytuł, pierwszy akapit jest inny, ale cała reszta już się całkowicie zgadza, w tym to najsłynniejsze zdanie: „Udzielamy wybaczenia i prosimy

o nie”. Wcześniej mieliśmy tylko relacje świadków, że kard. Kominek jest autorem orędzia. Trwała dyskusja, kto i jakie fragmenty dopisywał, co dodał prymas Wyszyński, co abp Karol Wojtyła? Ten dokument dowodzi, że to jest tekst kard. Kominka w dziewięćdziesięciu dziewięciu procentach. Nawet jak były robione dopiski po rozmowach z prymasem (np. dotyczące ofiar, jakie Polacy ponieśli w czasie II wojny światowej), to on je redagował. Innych wpływów niemal nie ma – zaznaczył. Wojciech Kucharski przypomniał także, że główna część tekstu powstała właściwie w czasie jednej nocy, kiedy kard. Kominek pojechał do sióstr elżbietanek do uzdrowiskowej miejscowości Fiuggi.

Co ciekawe – list do niemieckich hierarchów nie był jedyny, jaki został przygotowany z okazji 1000-lecia chrztu Polski. – Biskupi zrobili, można powiedzieć, operację z obszaru dyplomacji publicznej, której nie zrobiło do dzisiaj polskie państwo. Cały świat w 1966 roku zainteresował się Polską. Listy wysłano m.in. do Światowej Rady Kościołów w Genewie, do patriarchy Konstantynopola, do wspólnoty Taizé, ale i episkopatów wydawać by się mogło tak nieoczywistych krajów jak Australia, Zambia czy kraje Ameryki Południowej. Prymas Wyszyński zresztą robił tę akcję przez wiele lat, bo na drugiej sesji Soboru każdemu biskupowi dał różaniec z prośbą: „módlcie się w intencji Polski”. Rok później każdemu biskupowi dał hostię i prosił: „odpraw Mszę św. w intencji Polski”. W 1965 roku każdy biskup na Soborze dostał, oprócz listów, obraz Matki Boskiej Częstochowskiej z prośbą o umieszczenie go w swojej kaplicy. I my znaleźliśmy później takie informacje zwrotne, że podarowane wizerunki zostały powieszone w kaplicach czy nawet katedrach – dodawał przedstawiciel Ośrodka „Pamięć i Przyszłość”.

W konferencji i uroczystej prezentacji dokumentu wziął udział abp Andrzej Przybylski. – Tekst listu, jak i nasza polsko-niemiecka historia nie są łatwe. Wbrew pozorom biskupi nie przemilczeli ani krzywd, ani ran, ani prawdy historycznej, ale patrząc w przyszłość uwierzyli, że z Bożą i ludzką pomocą możemy iść razem – przypomniał zebranym w gmachu Sejmu Śląskiego. Podziękował on organizatorom spotkania za ich inicjatywę i przypomniał, że to dziedzictwo Górnego Śląska pozwoliło kard. Kominkowi na szerokie spojrzenie na tematykę kontaktów polsko-niemieckich. – Górny Śląsk stał się jednocześnie terenem organizowania masowych protestów wobec tego orędzia. Władze komunistyczne występowały wtedy przeciwko polskim

biskupom i w swoją agresywną propagandę włączały również śląskich robotników. To do nich, w marcu 1966 roku, list pełen szacunku i prawdy napisał Prymas Tysiąclecia błogosławiony Kardynał Stefan Wyszyński. Pragnę przypomnieć fragment jego odpowiedzi na rezolucję pracowników przemysłu węglowego z Rybnika. „Postąpiliśmy po chrześcijańsku, przebacząc Biskupom niemieckim i ich Wiernym wyrządzone nam krzywdy,

w duchu Ewangelii Chrystusowej, zgodnie z Modlitwą Pańską i nauką Soborową, zgodnie również z dążeniami całego świata, który pragnie uniknąć nowych wojen i wyzwolić się z groźnego dla pokoju światowego ducha nienawiści i odwetu. (...) Przebacząc, sami prosiliśmy o przebaczenie, chociażby dlatego, że w liście naszym powiedzieliśmy Biskupom niemieckim wiele gorzkiej dla Narodu niemieckiego prawdy. Każdy szlachetny człowiek pamięta o tym, że wszelkie upomnienie należy czynić z szacunkiem i świadomością, że nikt z nas nie jest bez grzechu. Dopiero za cenę tej wielkoduszności pozyskać zdołamy najbardziej groźnych nieprzyjaciół i zachęcić do odmiany postępowania.” – mówił abp Przybylski.

– Dzisiejsza konferencja nosi tytuł „O niezbędności pojednania”, zaproponował go ks. Piotr Brząkałik, moderator panelu dyskusyjnego. Przystaliśmy na niego, uznając, że to pojednanie bez względu na listy, na noty dyplomatyczne, ono rzeczywiście jest niezbędne. Jeśli nie ma w nas woli budowania dobrych relacji, nie ma przebaczenia i proszenia o wybaczenie, nie ma pragnienia funkcjonowania w dobrosąsiedzkich relacjach, to z tego po prostu nic nie będzie. Stąd pomysł dzisiejszej konferencji: chcieliśmy przypomnieć ten bardzo ważny gest – zwróciła uwagę Halina Bieda, organizatorka wydarzenia, senator RP i współprzewodnicząca senackiej grupy polsko-niemieckiej. – To orędzie, które

sformułowali biskupi polscy, ma wiele wymiarów. Ma ten wymiar pierwszy, osobisty: wybaczymy i prosimy o wybaczenie, bo trzeba się najpierw samemu ze sobą pogodzić, żeby się godzić z innymi. Ma ten wymiar polsko-niemiecki, a w mojej pracy coraz częściej zauważam, że ma także wymiar międzynarodowy. Znalazłem odwołania do orędzia biskupów polskich zajmując się sprawami pojednania w innych krajach, nawet odległych, np. w Afryce Południowej. Myślę, że powinniśmy wracać do tego, co wtedy zostało powiedziane. Im bardziej jesteśmy odlegli w czasie od wojny, im mniej jest tych osób, które przeżyły wojnę, tym bardziej ta postpamięć zaczyna wypierać prawdziwą pamięć. To często narracja znacznie bardziej agresywna, ostrzejsza niż pamięć osób, które przeżyły te wydarzenia. Dlatego jestem bardzo wdzięczny, że możemy dzisiaj się tutaj spotkać, by rozmawiać o znaczeniu tego gestu biskupów – zauważył ambasador Polski w Berlinie Jan Tombiński.

Dyrektor Ośrodka „Pamięć i Przyszłość” Andrzej Jeire podkreślił, że jego zespół od lat propaguje dzieło kard. Kominka. – Śląskość tej idei pojednania jest bardzo ważna. Kard. Bolesław Kominek znał język niemiecki tak dobrze jak język polski. To bardzo pomagało

w kontaktach z biskupami niemieckimi. Miał też głębokie przekonanie, że bez dialogu, bez pojednania nie da się iść dalej, nie da się przewyciężyć konsekwencji II wojny światowej. Był w tym niezwykle konsekwentny. Zapłacił za to wielką cenę. I myślę, że to jest przesłanie też na dzisiaj, że jeżeli coś w tym dziele budowania wspólnej Europy, pojednania między narodami mamy zbudować, to musimy być gotowi, żeby coś poświęcić, coś zaryzykować. Postawa kard. Kominka pokazuje, że są potrzebni ludzie, którzy będą myśleli w trochę większej perspektywie. Kierując się takimi bardzo krótkowzrocznymi politycznymi kalkulacjami, niewiele możemy osiągnąć. Dzisiaj potrzebni są ludzie, politycy, którzy będą myśleli w trochę większej perspektywie niż najbliższe wybory i najbliższy sondaż opinii publicznej – zaznaczył Andrzej Jeire. Ośrodek „Pamięć i Przyszłość” z okazji 60-lecia listu biskupów polskich do biskupów niemieckich przygotował wystawę „Pojednanie dla Europy”, która odwiedza kolejne miasta. Przez 2 tygodnie można ją zobaczyć w gmachu Sejmu Śląskiego. Niebawem powstanie jej scenograficzna wersja, która będzie na stałe prezentowana we Wrocławiu.

<https://archidiecezjakatowicka.pl>

6 GRUDNIA – WSPOMNIENIE ŚW. MIKOŁAJA, BISKUPA

Dnia 6 grudnia Kościół obchodzi wspomnienie św. Mikołaja, biskupa z Miry, jednego z najbardziej znanych i czczonych świętych na świecie. Choć postać ta bywa dziś kojarzona głównie z rozdawaniem prezentów, warto powrócić do jej prawdziwego, głęboko chrześcijańskiego znaczenia.

Kim był św. Mikołaj?

Święty Mikołaj żył na przełomie III i IV wieku w Azji Mniejszej. Odznaczał się wielką wiarą, wrażliwością na ludzi ubogich oraz odwagą w obronie prawdy. Jako biskup Miry troszczył się o powierzonych mu wiernych, był człowiekiem modlitwy, pokory i dobroci. Słynął z czynów miłosierdzia, które stały się źródłem wielu legend i pięknych tradycji. Najbardziej znana z nich opowiada o jego dyskretnym pomocy rodzinie w potrzebie, kiedy to potajemnie ofiarował trzy sakiewki złota, ratując córki pewnego człowieka przed nieszczęściem. Ten gest zapoczątkował zwyczaj obdarowywania innych – szczególnie dzieci – który przetrwał aż po dziś dzień.

Dlaczego św. Mikołaj jest tak ważny?

Święty Mikołaj nie jest jedynie symbolem uśmiechu i prezentów. Jest patronem dobroci, który uczy nas, że prawdziwa radość rodzi się z dzielenia tym, co mamy. Jego życie wskazuje, że chrześcijańska miłość jest konkretna: pochyla się nad drugim człowiekiem, otwiera serce, dostrzega potrzeby tych, którzy sami nie proszą o pomoc. W kulturze chrześcijańskiej św. Mikołaj stał się wzorem troski o dzieci, rodziny, biednych i zagubionych. Każdy jego gest był zakorzeniony w Ewangelii – w miłości, która czerpie siłę z bliskości Boga.

14 grudnia 2025

1. Po co uczniowie Jana przyszli do Jezusa?
2. Kto jest posłanym prorokiem zapowiadającym przyjście Syna Bożego? (Mt 11, 2 - 11)

21 grudnia 2025

1. O czym ślubie pisze Ewangelista?
2. Jaki nakaz Józef otrzymał we śnie? (Mt 1, 18- 24)

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 14 grudnia 2025 r.
1.
2.

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 21 grudnia
1.
2.

28 grudnia 2025

1. Gdzie Józef miał zabrać Maryję i Dziecię?
2. Jak długo tam mieli zostać? (Mt 2, 14 – 14. 19 - 23)

04 stycznia 2026

1. Co było na początku u Boga?
2. Kim stali się ci, którzy przyjęli Słowo? (J 1, 1 - 18)

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 28 grudnia 2025 r.
1.
2.

Odpowiedzi:

Imię i nazwisko:
Odpowiedź na zadanie z dnia 4 stycznia 2026 r.
1.
2.

Św. Mikołaj wzorem na dziś

Wspomnienie św. Mikołaja zaprasza nas, abyśmy i my nieśli innym odrobinę dobra. Nie chodzi jedynie o prezenty, ale o życzliwe słowo, pomoc starszym, poświęcony czas, zainteresowanie tymi, którzy czują się samotni.

Warto również pamiętać, że postać św. Mikołaja pomaga nam przygotować się do świąt Bożego Narodzenia – ponieważ jego miłość i wrażliwość prowadzą nas do Jezusa, największego Daru, który Bóg daje światu.

Radość we wspólnocie

W wielu wspólnotach dzień św. Mikołaja jest okazją do spotkań z dziećmi, wspólnego śpiewania i przekazywania radości. Ale najpiękniejsze, co możemy tego dnia zrobić, to naśladować jego dobroć w naszym codziennym życiu.

Niech św. Mikołaj uczy nas ofiarności, otwartości serca i wrażliwości na innych. Niech pomaga nam dostrzegać potrzeby wokół nas i odważnie odpowiadać na nie z chrześcijańską miłością.

RORATY – MSZA KU CZCI NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Adwent to czas oczekiwania i przygotowania na przyjście Pana Jezusa. W tym wyjątkowym okresie szczególną rolę odgrywa Msza święta roratnia, zwana w skrócie roratami. To starodawna tradycja, która łączy w sobie głęboką duchowość, pokorę i radość oczekiwania na narodzenie Zbawiciela.

Co to są roraty?

Roraty to Msze święte sprawowane najczęściej przed świtem, w których cała liturgia, od czytań po śpiew, jest poświęcona Najświętszej Maryi Pannie. Nazwa „roraty” pochodzi od łacińskiego słowa *rorate*, zaczerpniętego z pierwszego słowa antyfony wprowadzającej: „Rorate caeli de super...” – „Spuście rosę, niebioso, z góry...” (Iz 45,8). Ta metafora rosy symbolizuje Bożą łaskę, która spływa na ludzi, oczyszczając ich serca i przygotowując na przyjście Chrystusa.

Dlaczego roraty odprawiane są najczęściej o świcie?

Msze roratnie odprawiane są najczęściej wczesnym rankiem, często przy świecach i lampionach. Symbolika jest tu bardzo wymowna:

- Ciemność poranka przypomina nam grzech i nasze codzienne słabości.
- Światło świec i lampionów jest obrazem Chrystusa, który przychodzi na świat, aby rozświecić mroki serc i życia człowieka.
- Wstawanie przed świtem uczy dyscypliny, wyrzeczenia i gotowości na spotkanie z Bogiem.

Wspólne niesienie lampionów przez dzieci i dorosłych tworzy piękną atmosferę modlitwy, w której każdy uczestnik staje się „światłem”, niosącym Jezusa do świata.

Maryja – przewodniczka adwentowego oczekiwania

Roraty są szczególnie poświęcone Maryi, która jako pierwsza oczekiwała narodzenia Jezusa i przyjęła Go do swojego życia. Jej przykład uczy nas cierpliwego oczekiwania, ufności w Bożą Opatrzność i otwartości na Boże wezwanie. Każda roratnia Msza jest zachętą, aby nasze serca stały się „domem” dla Chrystusa, który przychodzi do każdego z nas.

Co wyróżnia roraty?

- Lampiony i świece – uczestnicy przynoszą własne lampiony, symbolizujące światło wiary.
- Uroczysty śpiew i modlitwy maryjne – roraty są

bogate w pieśni ku czci Maryi i refleksje nad jej rolą w historii zbawienia.

- Przygotowanie duchowe – codzienne uczestnictwo w roratach pozwala systematycznie przygotowywać serce na Boże Narodzenie.

Duchowy sens rorat

Roraty to nie tylko poranna Msza – to szkoła duchowości adwentowej. Przypominają, że prawdziwe przygotowanie do świąt nie ogranicza się do dekoracji, zakupów czy potraw, lecz zaczyna się w sercu człowieka. Uczestnictwo w roratach:

- pomaga w modlitwie i wyciszeniu;
- uczy czuwania i cierpliwości;
- rozwija gotowość na przyjście Chrystusa w sakramentach, w bliźnich i w codziennym życiu;
- umacnia społeczność parafialną, bo w roratach wspólnie uczestniczą dzieci, rodzice i osoby starsze.

Roraty w rodzinie i parafii

Dla rodzin roraty są okazją do wspólnej modlitwy i rozmowy o wartościach chrześcijańskich. Obecność dzieci, śpiew, światło lampionów i atmosfera skupienia tworzą piękne wspomnienia i wprowadzają w klimat nadchodzących świąt.

Zaproszenie do udziału

Roraty to czas szczególny, który może odmienić nasze serce. Warto wykorzystać każdą okazję, by przyjść do kościoła, modlić się, otworzyć serce na Maryję i Jezusa, i przygotować się duchowo na Boże Narodzenie. Niezależnie od wieku, każdy uczestnik może doświadczyć radości oczekiwania, pokoju i bliskości Boga.

Niech w tym Adwencie roraty będą dla nas wszystkich inspiracją do codziennego przygotowania serca, do czułości wobec bliźnich oraz do radosnego, pełnego nadziei oczekiwania na przyjście Chrystusa.

WIENIEC ADWENTOWY – SYMBOL OCZEKIWANIA I NADZIEI

Adwent jest czasem oczekiwania i przygotowania na przyjście Pana Jezusa. Jednym z najbardziej rozpoznawalnych znaków tego okresu jest wieniec adwentowy, który każdego roku pojawia się w naszych domach, kościołach i wspólnotach parafialnych. Choć dziś traktujemy go jako piękną tradycję, jego znaczenie sięga głębokiej symboliki duchowej.

Historia wieńca adwentowego

Tradycja wieńca adwentowego narodziła się w XIX-wiecznych Niemczech, wśród protestanckich rodzin, które chciały w prosty sposób odliczać dni do Bożego Narodzenia. Początkowo były to drewniane koła z 24 małymi świecami, które codziennie zapalano aż do Wigilii. Z czasem zwyczaj przyjął się także w Kościele katolickim i ewoluował w formę znaną dzisiaj – wieńca z czterema większymi świecami, które zapala się kolejno w każdą niedzielę Adwentu.

Wieniec adwentowy ma swoje korzenie również w dawnych obrzędach pogańskich, gdzie koła z gałązek wieczn zielonych symbolizowały życie, nieprzemijalność i odradzającą się naturę. Kościół chrześcijański włączył te symbole do liturgii, nadając im nowy, duchowy sens.

Budowa wieńca i jego symbole

Typowy wieniec adwentowy jest okrągły, wykonany z gałązek iglastych, które symbolizują życie i trwałość. Na wieńcu umieszcza się cztery świece, które zapala się kolejno w cztery niedziele Adwentu. Niektóre wspólnoty dodają także piątą świecę – tzw. świecę Chrystusa, która zapalana jest w Wigilię lub w czasie Pasterki.

Kolory świec mają swoje znaczenie:

- Trzy świece fioletowe – symbolizują czas pokuty, modlitwy i oczyszczenia;
- Jedna świeca różowa – zapalana w III niedzielę Adwentu (Gaudete), oznacza radość zbliżających się świąt Bożego Narodzenia.

Niektóre wieńce są dodatkowo ozdabiane wstążkami, szyszkami, owocami lub małymi dekoracjami, co dodaje im uroku i przypomina, że życie chrześcijańskie to także radość i piękno Bożych darów.

Znaczenie duchowe wieńca adwentowego

Wieniec adwentowy to symbol oczekiwania i nadziei. Jego okrągły kształt przypomina o wieczności Boga, którego miłość nie ma początku ani końca. Zapalanie kolejnych świec symbolizuje narastające światło Chrystusa, które wypełnia ciemności grzechu i lęku. Każde

zapalenie świecy jest znakiem duchowego przygotowania – zachętą do modlitwy, refleksji i czynów miłości wobec bliźnich.

Dla dzieci i dorosłych wieniec staje się także praktycznym sposobem odliczania dni do Bożego Narodzenia, pomagając im codziennie zatrzymać się i wejść w klimat Adwentu. Każdego dnia zapalona świeca przypomina o tym, że Bóg jest blisko i że nasze serce powinno być gotowe na przyjęcie Jezusa.

Wieniec adwentowy w parafii i w domu

W naszej parafii wieniec adwentowy pojawia się przy ołtarzu. W domach natomiast jest zaproszeniem dla całej rodziny do wspólnego oczekiwania. Zapalenie świec podczas modlitwy wieczornej lub po kolacji może stać się codziennym rytuałem, który zbliża do Boga i umacnia więzi rodzinne.

Warto pamiętać, że wieniec adwentowy to nie tylko dekoracja – to znak duchowej gotowości, przypomnienie o sensie nadchodzących świąt i zachęta do odkrywania światła Chrystusa w naszym życiu. Wieniec adwentowy łączy w sobie piękno tradycji, symbolikę duchową i praktyczny wymiar życia chrześcijańskiego. Jest znakiem nadziei, światła i życia, które Bóg daje każdemu człowiekowi. Niech tegoroczny wieniec adwentowy w naszych domach i parafiach przypomina, że Adwent to czas oczekiwania na Jezusa, który przychodzi, aby rozświecić nasze serca i odmienić życie.

ŚWIĘTA CECYLIA SZCZEGÓLNIIE CZCZONA NA ZATYBRZU

Kult św. Cecylii, jednej z najbardziej popularnych męczennic starożytnego chrześcijaństwa, patronki śpiewu i muzyki sakralnej sięga pierwszych wieków Kościoła. Wzniesiona na miejscu jej domu na Zatybrzu rzymska Bazylika św. Cecylii, pozostaje bezcennym ośrodkiem duchowości, sztuki i tradycji. Zajmuje również ważne miejsce na turystycznej mapie Wiecznego Miasta.

„Wspomnienie św. Cecylii obchodzone 22 listopada należy do najchętniej celebrowanych świąt w Rzymie” – mówi Vatican News ks. prałat Marco Frisina, Rektor Bazyliki św. Cecylii, założyciel i dyrektor Chóru Diecezji Rzymskiej.

W ramach rzymskich uroczystości do Bazyliki św. Cecylii przybywają chłopcy, którzy podczas popołudniowej liturgii składają przyrzeczenie wierności i oficjalnie rozpoczynają swoją formację w Chórze Kaplicy Sykstyńskiej – chór ten występuje na celebracjach papieskich.

Bazylika św. Cecylii została wzniesiona w miejscu, gdzie mieszkała męczennica.

„Bazylika św. Cecylii jest również związana z jednym z najstarszych rzymskich zwyczajów liturgicznych. W święto św. Agnieszki błogosławione są tu baranki, z których wełny wykonuje się później paliusze – symboliczny znak jedności arcybiskupów z papieżem” – mówi ks. prałat Marco Frisina. Zwierzęta trafiają następnie do owczarni. Dbają o nie siostry benedyktynki, aż do Wielkanocy, kiedy zwierzęta są strzyżone, by pozyskać z nich wełnę do utkania paliuszy.

Św. Cecylia – patronka muzyki

Rektor Kościoła, powołując się na odkrycia archeologiczne, wskazuje, że „potwierdzają one żywą obecność chrześcijańskiej wspólnoty w tym miejscu już w V wieku”. W świątyni odnaleziono między innymi starożytne baptysterium z tego okresu, świadczące o rozwijającym się kulcie męczenników, w tym samej Cecylii.

Już w V wieku powstała pasja o św. Cecylii,

opisująca jej życie i męczeństwo. To w niej pojawił się motyw, który z czasem nadał świętej tytuł patronki muzyki. Autor pasji odnotował, że podczas gry na organach Cecylia „śpiewała Bogu”, co interpretowano jako jej duchowe oddanie Chrystusowi zarówno w dniu ślubu z Walerianem, jak i w trwaniu w życiu konsekrowanym.

Jako patronka muzyki kościelnej w malarstwie przedstawiana jest św. Cecylia przy instrumentach muzycznych

Skarby skrywane w bazylice

Bazylika św. Cecylii na Trastevere to, jak podkreśla ks. prałat Marco Frisina, prawdziwe muzeum sztuki sakralnej. Można w niej podziwiać m.in. monumentalne cyborium Arnolfa di Cambio, wyjątkowe freski Pietro Cavalliniego ukazujące Sąd Ostateczny, a także słynną rzeźbę Stefano Maderno. Według przekazów odzwierciedla ona wygląd nienaruszonego ciała Cecylii z chwili otwarcia jej grobu w 1599 roku: Cecylia leży na prawym boku, ze związanymi rękami i raną męczeńską na szyi.

Świątynia słynie również obrazów Guida Reniego przedstawiających męczeństwo patronki muzyki i objawienie anioła oraz z kaplicy Vanvitelliego z przejmującą sceną anioła towarzyszącego Cecylii i jej mężowi Walerianowi.

Rzeźba św. Cecylii przedstawia jej nienaruszone ciało w pozycji, jaką je znaleziono podczas otwarcia jej grobu

Świętość młodej szlachcianki

Cecylia była rzymską szlachcianką, żyjącą w III wieku. Mimo że rodzina zmusiła ją do małżeństwa, pozostała dziewicą, zgodnie ze ślubem złożonym

w młodości. Po ślubie przyczyniła się do nawrócenia swojego męża, Waleriana, oraz jego brata, Tyburcjusza. Obaj mężczyźni ponieśli śmierć męczeńską za wiarę. Cecylia, która cierpiała tortury za swoje oddanie Chrystusowi, zmarła po trzech dniach od nieudanej egzekucji, gdy kat trzykrotnie uderzył ją mieczem w szyję.

Po śmierci Cecylia została pochowana w katakumbach św. Kaliksta – jednym z najważniejszych miejsc pochówku pierwszych chrześcijan. Katakumby, znajdujące się pod słynną Via Appia, skrywały niegdyś relikwie ponad 50 męczenników i kilku papieży. Na początku XVIII wieku przeniesiono szczątki św. Cecylii do bazyliki wzniesionej na ruinach jej domu rodzinnego. Według legendy, podczas renowacji w 1599 roku odkryto, że jej ciało zachowało się w stanie nienaruszonym.

<https://www.vaticannews.va/pl>

„WODO ŻYCIA, PŁYŃ...” – LISTOPAD W SILOE

Słowa jednej z pieśni na nowe czasy „Pieśniopisarzy”, towarzyszyła nam szczególnie w ostatnim miesiącu.

„Bezcenną wodę dałeś mi,
Ożywcze Źródło bije w moim Sercu
Pokarmem duszy jesteś Ty
i To wystarczy mi...Ty wystarczysz mi...”

Rozpoczęliśmy miesiąc od spotkania formacyjnego, na którym podjęliśmy temat uwielbienia Boga: czym jest, jak je przeżywamy osobiście i we wspólnocie...

O tym rozmawialiśmy, dzieląc się doświadczeniem, ale też wątpliwościami i pytaniami.

Od rozmów przeszliśmy do czynu, gdyż w sobotę, 15 listopada, nasza Wspólnota Siloe posługiwała w domu rekolekcyjnym w Kokoszycach. Nasz Zespół Uwielbienia poprowadził poruszającą modlitwę uwielbienia na

zaproszenie matek przeżywających tam swoje rekolekcje.

„Ty daj mi pić” to temat modlitwy, na której spotkał się z Jezusem przy studni naszego życia, modliliśmy się o to, aby iść za Nim w swojej codzienności, aby realizować powołanie matki i kobiety w Bożej obecności. Ponad pięćdziesiąt kobiet, zjednoczonych w jednym sercu, uwielbiło Boga, oddając Mu swoje rodziny, macierzyńskie powołanie oraz wszelkie trudności.

To był wyjątkowy, pełen łaski czas zanurzenia w Bożej obecności.

Comiesięczne uwielbienie rozpoczęliśmy pięknym świadectwem Basi i Adama o tym, jak na przestrzeni lat Jezus prowadził ich w modlitwie uwielbienia. Opowiadali, w jaki sposób Duch Święty otwierał przed nimi nowe drogi i uczył coraz głębszego oddania Bogu.

Całość zakończyliśmy indywidualnym Błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem. To był naprawdę dobry, pełen Bożej obecności czas.

Przed nami czas Adwentu, czas zatrzymania i oczekiwania...

Już teraz zapraszam na kolejne spotkanie 16 grudnia, przed Najświętszym Sakramentem – na modlitwie.

Ania, Siloe

INTENCJE MSZALNE – GRUDZIEŃ 2025

Poniedziałek, 01.12.2025

6.30 Dziękczynna z okazji 6. rocznicy urodzin wnuka.

8.00 Dziękczynna w intencji Hani za szczęśliwe rozwiązanie.

18.00 1. Za + Piotra Lubera – ofiara od znajomych.
2. Za + Henryka Polnika w 85. rocznicę ziemskich urodzin.
3. Za + Romana Skrobola ofiara od sąsiadów z ul. Korfantego 18.

Wtorek, 02.12.2025

6.30 Za + Małgorzatę Śliwa w V rocznicę śmierci.

8.00 O zwycięstwo Miłosierdzia Bożego w nas i na całym świecie – of. od Czcieli i Ofiarodawców.

18.00 1. Za + Czesławę Stacha – of. od byłych i obecnych sąsiadów z ul. Wieczorka 16 A.
2. Za + Jerzego Kozioła w rocznicę ziemskich urodzin, ++ rodziców: Jadwigę i Pawła, ++ z pokrewieństwa.

Środa 03.12.2025

Wspomnienie św. Franciszka Ksawerego, prezbitera

6.30

8.00 Do MB Nieustającej Pomocy w intencji Czcieli i Ofiarodawców.

18.00 1. Za + Antoniego Aniśkiewicza w rocznicę śmierci.
2. Za + Wincentego Woda w XXX rocznicę śmierci, + żonę Marię, ++ rodziców z obu stron.
3. Za + Helenę Hałacz o radość życia w Królestwie Niebieskim- of. od wnuków i prawnuków.

Czwartek, 04.12.2025

Wspomnienie św. Barbary, dz., i męcz., patronki archidiecezji

I CZWARTEK MIESIĄCA

6.30 Do MB Kapłanów, o nowe powołania do służby w Kościele, potrzebne łaski, błogosławieństwo i zdrowie dla Kapłanów oraz Sióstr Zakonnych posługujących w naszej parafii – od Ofiarodawców.

9.00 1. Za wszystkich górników, pracowników kopalni i za ich rodziny.
2. Za zmarłych i tragicznie poległych górników oraz emerytów, rencistów i inwalidów pracy.

17.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu.

18.00 Za ++ Marię i Wiktora Kominek.

Piątek, 05.12.2025

I PIĄTEK MIESIĄCA.

6.30 Za + Katarzynę Gadaj – od brata Darka z rodziną.

8.00 Do Najświętszego Serca Pana Jezusa w intencji Czcieli i Ofiarodawców.

18.00 1. W intencji dzieci po Wczesnej i I Komunii Świętej i za ich rodziców.
2. Za + Eugenię Janisz w I rocznicę śmierci.

Sobota, 06.12.2025

I SOBOTA MIESIĄCA

Wspomnienie św. Mikołaja, bpa

6.30 Dziękczynna z okazji 8. urodzin Marysi, z prośbą o opiekę Anioła Stróża i błogosławieństwo Boże.

7.30 Nabożeństwo wynagradzające.

8.00 1. Intencja wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi wszelkie zniewagi i grzechy całego świata wyrządzone Matce Boga i naszej.
2. W intencji Matek – od Ofiarodawców.

18.00 1. Za + Stanisławę Kieliszek, + męża Mariana, + syna Andrzeja.
2. Za + Marię i Bronisława Szulik.

Niedziela, 07.12.2025.

II NIEDZIELA ADWENTU

6.30 W intencji Parafian.

8.00 Za + Elżbietę Jarkulisz w IV rocznicę śmierci, + męża Zygmunta, ++ rodziców z obu stron.

9.30 Za + Lucynę Hejną, + syna Łukasza Hejną w rocznicę śmierci.

11.00 1. W intencji Dzieci Maryi.

2. Za + Różę Hajduczek w V rocznicę śmierci.

12.15 Msza Święta z liturgią sakramentu Chrztu św.

18.00 Za ++ Annę i Józefa Sachs w rocznicę śmierci.

Poniedziałek, 08.12.2025

UROCZYSTOŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP

7.00 1. Przez wstawiennictwo Maryi Niepokalanej i błogosławionego E. Bojanowskiego o potrzebne łaski i błogosławieństwo Boże dla Sióstr Służebniczek, w dniu patronalnego święta, w szczególności za Wspólnotę Sióstr z naszej parafii – of. od Rady Parafialnej i Rodziny bł. E. Bojanowskiego.
2. Dziękczynna w pewnej intencji.

8.00 Za + Zbiczysława Bytomskiego o radość życia wiecznego.

12.00-13.00 Nabożeństwo w intencji Dzieci Poczętych a Nienarodzonych.

18.00 1. Ku czci Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej Poczętej w intencji Dzieci Maryi.

2. Za + Michała Wilka w IV rocznicę śmierci.

3. Za + Zdzisława Kos w rocznicę ziemskich urodzin.

Wtorek, 09.12.2025.

6.30 Za + Mieczysława Krasnopolskiego, + żonę Wiesławę, ++ rodziców z obu stron, ++ synów: Waldemara i Zdzisława.

8.00 Do MB, Patronki Radości Macierzyńskiej, o prawo do życia każdego poczętego dziecka.

18.00 1. Za + Bolesława Gajda w VI rocznicę śmierci, ++ rodziców i teściów.

2. Za ++ Reginę i Huberta Bluszcz, ++ rodziców z obu stron.

3. Za + Zygmunta Koczy.

Środa, 10.12.2025.**6.30** W pewnej intencji.**8.00** W intencji Ojczyzny.**18.00** 1. Za ++ Łucję i Emila Odrozek.

2. Za ++ Annę i Alojzego Blokesz, ++ Helenę i Pawła Zając.

3. Za ++ Marię i Wiktora Rojek.

Czwartek, 11.12.2025.**6.30** Za + Henryka Roesler w rocznicę ziemskich urodzin.**8.00** Za + Mariana Lubszczyk, ++ rodziców i teściów.**17.00** Adoracja Najświętszego Sakramentu.**18.00** 1. Za + Zofię Durczok w I rocznicę śmierci.

2. Za + Bronisława Ganczarczyk.

3. Za ++ Jana i Cecylię Pyszy.

Piątek, 12.12.2025.**6.30****8.00** Za ++ Józefę i Juliana Dziekańskich.**18.00** 1. Za + Józefa Adamczyk w I rocznicę śmierci.

2. Za + Dorotę Sitek, + męża Filipa.

3. Za + Augustyna Grabiec, + żonę Janinę, ++ rodziców z obu stron, wnuczkę Dorotę.

Sobota, 13.12.2025.**Wspomnienie św. Łucji, dz. i męcz.****6.30****8.00** Do Miłosiernego Pana Jezusa, przez Niepokalane Serce Maryi, za tych, którzy utracili wiarę i przez grzechy i nałogi odeszli od Boga i Kościoła.**16.00** Msza św. z udzielaniem błogosławieństwa koładowego dla mieszkańców ulic: Ściegiennego, Damrota, Lompy, Mariacka, Głogowa, Grabowa, Jaśminowa, Jaworowa, Modrzewiowa, Kasztanowa, Wierzbowa.**17.00** Nabożeństwo Fatimskie.**18.00** 1. Za + brata zakonnego Antoniego Topa, ++ rodziców i rodziców chrzestnych, dziadków z obu stron.

2. Za + Mieczysława Knesz w II rocznicę śmierci.

Niedziela, 14.12.2025.**III NIEDZIELA ADWENTU – GAUDETE****6.30** W intencji Parafian.**8.00** Za + Mieczysława Rzęsa – of. od sąsiadów z ul. Solskiego 21.**9.30** Za + Joachima Sosna, +żonę Jadwigę, ++ Urszulę i Tadeusza Kazimierskich.**11.00** Za + Ewę R zadek w IX rocznicę śmierci.**12.15** Za + Sebastiana Młynarskiego w X rocznicę śmierci.**18.00** Za + Franciszka Wojtanowskiego w XXI rocznicę śmierci, ++ rodziców i teściów.**Poniedziałek 15.12.2025.****6.30****8.00** Za ++ Julię Wojczek w rocznicę ziemskich urodzin.**18.00** 1. Msza św. 30-dniowa za śp.: Henrykę Rakowską, Grzegorza Stefek, Andrzeja Winkler, Ga-

brielę Halamoda, Marię Rybacką, Mirosława Kobs, Wiesławę Krasnopolską, Monikę Kampe, Dariusza Miklas, Krzysztofa Rachwał, Otylię Wziętek, Zbysława Bytomskiego.

2. Za + Jacka Drzeniek w VIII rocznicę śmierci.

Wtorek, 16.12.2025**6.30** Za + Lidię Pawlas, męża Zygfrieda, syna Krystiana.**8.00** Za + Adelajdę Powieśnik.**18.00** 1. Za + Izabelę Malenda, ojca Franciszka, siostrę Iwonę.

2. Za + Jana Dobrowolskiego w V rocznicę śmierci.

3. Za ++ Emanuela i Reginę Hawelek.

Środa, 17.12.2025**6.30** Za + Pelagię Kopsztejn w rocznicę ziemskich urodzin.**8.00** Za + Józefa Pupek, jego rodziców i teściów.**18.00** 1. Za + Teresę Kurowską w rocznicę śmierci.

2. Za ++ rodziców Łucję i Emanuela Szulik.

Czwartek, 18.12.2025.**6.30** Za + Lidię Pawlas, męża Zygfrieda, syna Krystiana.**8.00****17.00** Adoracja Najświętszego Sakramentu.**18.00** 1. Za + Jerzego Ostrzolek, ++ rodziców.

2. Za + Piotra Szczęsny w V rocznicę śmierci, ++ rodziców i teściów.

3. Za + Gertrudę i Kazimierza Szeliga.

Piątek, 19.12.2025.**6.30** Za + Lidię Pawlas, męża Zygfrieda, syna Krystiana.**8.00** Za + Marka Canibol w V rocznicę śmierci.**18.00** 1. Za + Krystynę Mazur w I rocznicę śmierci.

2. Za + Brunona Fyrla w IV rocznicę śmierci

3. Za + Władysława Łakomic w V rocznicę śmierci oraz ziemskich urodzin.

Sobota, 20.12.2025.**6.30****8.00** Za + Józefa Mika w rocznicę śmierci.**16.00** Msza św. z udzielaniem błogosławieństwa koładowego dla mieszkańców ulic: Kwiatowa, Rogozina, Stalmacha, Wolności, Orkana, Przyjaźni, Solskiego, Ujejskiego, Skautów, Dworcowa, Hutnicza, Odległa.**18.00** 1. Za + Emanuela Słanina w rocznicę ziemskich urodzin.

2. Za + Wiesława Nowak w rocznicę ziemskich urodzin.

3. Za + Elżbietę Szulc w rocznicę ziemskich urodzin.

Niedziela, 21.12.2025**IV NIEDZIELA ADWENTU****6.30** Za ++rodziców, teściów, ++ rodzeństwo, ++ dziadków.

8.00 W intencji Róż Różańcowych.

9.30 W intencji Parafian.

11.00

12.15 Msza św. Chrzcielna i za Roczne Dzieci.

18.00

Poniedziałek, 22.12.2025

6.30 Za + Lidę Pawlas, męża Zygryda, syna Krystiana.

8.00 1. Dziękczynna z okazji urodzin Ewy Słapczyńskiej o Boże błogosławieństwo i zdrowie dla solenizantki i całej rodziny.

2. Za + Czesława Trzeciak w II rocznicę śmierci, ++ rodziców i teściów.

18.00 1. Za + Małgorzatę Sosna w I rocznicę śmierci.

2. Za + Bożenę Gaszka w IV rocznicę śmierci.

3. Za + Stefanię Gaszka w II rocznicę śmierci.

Wtorek, 23.12.2025

6.30

8.00 Za ++Helenę i Romana Michalik.

18.00 1. Za + Piotra Lubera w I rocznicę śmierci.

2. Za + Wiesławę Osielską w II rocznicę śmierci.

3. Za + Helenę Kopiec w rocznicę śmierci.

Środa, 24.12.2025

WIGILIA UROCZYSTOŚCI NARODZENIA PAŃSKIEGO

6.30

8.00 1. Za + Gerharda i Alicję Bienia.

2. Za ++ Stanisławę i Stanisława Szarek.

21.00 PASTERKA DLA DZIECI.

24.00 PASTERKA W INTENCJI PARAFIAN.

Czwartek, 25.12.2025

UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO

6.30

8.00 W intencji Parafian.

9.30

11.00 Za + Janinę Brachmańską od rodziny Janas i Parada.

12.15 Dziękczynna z okazji I urodzin Janka Malina.

16.00 UROCZYSTE NIESZPORY KOŁĘDOWE.

Piątek, 26.12.2025

ŚWIĘTO ŚW. SZCZEPANA, PIERWSZEGO MĘCZENNIKA

6.30

8.00 Do Dzieciątka Jezus w intencji członków Franciszkańskiego Zakonu Świeckich i ich rodzin oraz naszych Kapłanów i Siostry Zakonne.

9.30 W intencji wszystkich Kapłanów pracujących od początku w naszej parafii – of. od Rady Parafialnej.

11.00 Za + Stanisława Telusa w I rocznicę śmierci.

12.15 Za + Waldemara Lis w III rocznicę śmierci, rodziców Bronisławę i Romana.

18.00 Za + Piotra Gacka w I rocznicę śmierci.

Sobota, 27.12.2025

ŚWIĘTO ŚW. JANA, APOSTOŁA I EWANGELISTY

6.30

8.00 Za ++ Annę i Alojzego Radeckich, + Barbarę i Jakuba Dziwoki.

18.00 1. Za + Helenę i Ludwika Szweda, syna Pawła.

2. Za + Genowefę i Antoniego Widlickich, córkę Barbarę.

3. Za + Irenę i Krzysztofa Masina.

Niedziela, 28.12.2025

ŚWIĘTO ŚWIĘTEJ RODZINY: JEZUSA, MARYI i JÓZEFA.

6.30 W intencji Parafian.

8.00 Za + Helenę Smorawską w I rocznicę śmierci.

9.30 Za + Kazimierza Piskorek w IV rocznicę śmierci, żonę Bronisławę w V rocznicę śmierci, wnuka Adriana Siemieniec.

11.00 W intencji Emilki Dziwoki z okazji 19. urodzin.

12.15 1. Do Opatrzności Bożej, przez wstawiennictwo Matki Bożej Wniebowziętej z okazji 50. rocznicy ślubu Małgorzaty i Stanisława Marcol, jako podziękowanie za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze dla całej rodziny.

2. Dziękczynna z okazji 70. rocznicy urodzin Lucyny Wojciechowskiej z prośbą o błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski.

18.00 Za + Kornelię Sieminowicz w I rocznicę śmierci.

Poniedziałek, 29.12.2025

V DZIEŃ W OKTAWIE BOŻEGO NARODZENIA

6.30 Dziękczynna z okazji 60. rocznicy urodzin Władysława.

7.30 Nabożeństwo do MB Bolesnej – Patronki Dobrej Śmierci.

8.00

18.00 1. Za + Halinę Błońską w I rocznicę śmierci, męża Krzysztofa.

2. Za + Dorotę Iksal w rocznicę urodzin, ++ dziadków.

3. Za + Waldemara i Marka Mazur w III rocznicę śmierci.

Wtorek, 30.12.2025

VI DZIEŃ W OKTAWIE BOŻEGO NARODZENIA

6.30 Za + Jana Szulik w 100. rocznicę ziemskich urodzin.

8.00 Za Stefanię Skaba, męża Pawła, ++ rodziców.

18.00 1. Msza św. 30-dniowa.

2. Za + Marię Dmowską w rocznicę śmierci.

3. Za + Łucję Warzecha, męża Zygmunta, Córkę Krystynę.

Środa, 31.12.2025

Wspomnienie św. Sylwestra I, papieża

VII DZIEŃ W OKTAWIE BOŻEGO NARODZENIA

6.30 Za + dusze zmarłych w tym roku.

8.00 Za ++ Agnieszkę i Stanisława Stachnik.

16.30 NABOŻEŃSTWO EKSPIACYJNE.

17.00 W intencji Parafian.

Czwartek, 01.01.2026

UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTEJ BOŻEJ RODZICIELKI
MARYI

I TYDZIEŃ PO NARODZENIU PAŃSKIM

7.30 W intencji Parafian.

8.00 Do MB Kapłanów, o nowe powołania do służby
w Kościele, potrzebne łaski, błogosławieństwo
i zdrowie dla Kapłanów oraz Sióstr Zakonnych
posługujących w naszej parafii – od Ofiarodaw-
ców.

9.30

11.00

12.15

18.00 Za + Karola Pekrul w XII rocznicę śmierci.

Piątek, 02.01.2026

I PIĄTEK MIESIĄCA

7.00 Do Najświętszego Serca Pana Jezusa w intencji
Czcicieli i Ofiarodawców.18.00 1. W intencji dzieci po Wczesnej i Pierwszej Ko-
munii św. i za ich rodziców.2. W intencji Anity Surma z okazji 50. rocznicy
urodzin z podziękowaniem za odebrane łaski,
z prośbą o Boże błogosławieństwo dla niej i całej
rodziny.3. W pewnej intencji z prośbą o zdrowie, Boże
błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla sole-
nizantki.

Sobota, 03.01.2026

Najświętszego Imienia Jezus

I SOBOTA MIESIĄCA

7.00 1. Intencja wynagradzająca Niepokalanemu Ser-
cu Najświętszej Maryi Panny wszelkie
zniewagi ludzkie.

2. W intencji Matek.

18.00 1. Dziękczynna z okazji 35. rocznicy ślubu Kry-
styny i Leona Sówka.2. Dziękczynna z okazji 18. urodzin Sebastiana
Siudy.

Niedziela, 04. 01.2025

II NIEDZIELA PO NARODZENIU PAŃSKIM

7.30 W intencji Parafian.

9.30

11.00

12.15 Msza Święta z liturgią sakramentu Chrztu Świę-
tego.

17.15 Nieszpory kolędowe.

18.00 Za+ Małgorzatę i Eugeniusz Szymura w I roczni-
cę śmierci.

CHRYZTY

25.10.2025

Luiza STEFEK

16.11.2025

Hubert CHOJNACKI

Mikołaj PYSZNY

Kacper DUDA

Milena FIRUT

ODESZLI
DO WIECZNOŚCI

Gryt Stanislaus	ur. 1929 zam. Niemcy	+25.10.2025
Skrabol Roman	ur. 1952 zam. Radlin, ul. Korfantego	+29.10.2025
Chrapek Jerzy	ur. 1943 zam. Radlin, ul. Hallera	+30.10.2025
Łasiewicka Zofia	ur. 1949 zam. Radlin, ul. Rogozina	+31.10.2025
Spandel Maria	ur. 1926 zam. Radlin, ul. Rymera	+01.11.2025
Rakowska Henryka	ur. 1947 zam. Radlin, ul. Rymera	+04.11.2025
Stefek Grzegorz	ur. 1994 zam. Radlin, ul. Irysowa	+05.11.2025
Winkler Andrzej	ur. 1943 zam. Radlin, ul. Rymera	+05.11.2025
Halamoda Gabriela	ur. 1962 zam. Radlin, ul. Wypandów	+09.11.2025
Rybacka Maria	ur. 1941 zam. Radlin, ul. Puszkina	+13.11.2025
Rachwał Krzysztof	ur. 1962 zam. Niedobczyce, ul. Wrębowa	+15.11.2025
Krasnopolka Wiesława	ur. 1948 zam. Radlin, ul. Sienkiewicza	+16.11.2025
Kampe Monika	ur. 1975 zam. Radlin, ul. Wiosny Ludów	+17.11.2025
Miklas Mirosław	ur. 1969 zam. Radlin, ul. Sienkiewicza	+17.11.2025
Ziętek Teresa	ur. 1953 zam. Radlin, ul. Lompy	+19.11.2025
Wziętek Otylia	ur. 1937 zam. Radlin, ul. Korfantego	+20.11.2025
Bytomski Zbiczysław	ur. 1934 zam. Radlin, ul. Lompy	+20.11.2025

Pismo parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
w Biertułtowach
ul. W. Korfantego 14, 44-310 Radlin

Zespół redakcyjny: Małgorzata Mokrosz, Gabriela Kielkowska, Dawid Michalski,
Anna Gasz-Michalska, Grzegorz Czub, Halina Mizia – zdjęcia, Henryka Pawliczek,
kapłani parafii, asystent kościelny: Ks. Proboszcz Zbigniew Folcik.

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania
i przeredagowywania artykułów.

Do użytku wewnętrznego. Copyright. Kopiowanie i publikowanie tekstów
i zdjęć bez wiedzy i zgody Redakcji, bądź autorów zabronione.
e-mail do redakcji: wspolnotanmp@gmail.com

Mężczyźni Świętego Józefa przy pracach w ogrodzie parafialnym

**Parafianie
w Archikatedrze
w Katowicach
– XI 2025 r.**

**Łączymy pokolenia
- uczniowie ZSSA w
Parafialnym Klubie
Seniora**

Święto Ministrantów – 23 XI 2025 r.

**ODWIEDZINY DUSZPASTERSKIE
2026/2026
MSZE ŚWIĘTE Z UDZIELANIEM
BŁOGOSŁAWIEŃSTWA
KOŁĘDOWEGO
W PARAFII WNEBOWZIĘCIA NMP
BIERTUŁTOWY 2025/2026**

Data, godzina Mszy św.	Ulice:
13.12.2025 (sobota) godz. 16.00	Ściegiennego, Damrota, Lompy, Mariacka, Głogowa, Grabowa, Jaśminowa, Jaworowa, Modrzewiowa, Kasztanowa, Wierzbowa
20.12.2025 (sobota) godz. 16.00	Kwiatowa, Rogozina, Stalmacha, Wolności, Orkana, Przyjaźni, Solskiego, Ujejskiego, Skautów, Dworcowa, Hutnicza, Odległa
3.01.2026 (sobota) godz.16.00	Rymera, Napierskiego, Nałkowskiej, Spacerowa, Irysowa, Czecha, Pocztowa, Mielęckiego, Hubalczyków, Wiczorka
10.01.2026 (sobota) godz.16.00	Sienkiewicza, Cmentarna, Wypandów, Sokolska, Młyńska, Rybnicka, Wiosny Ludów
17.01.2026 (sobota) godz.16.00	Hallera, Rydułtowska, Puszkina, Zapolskiej, Matejki Korfantego, Malinowa, Makuszyńskiego

**TERMINARZ ODWIEDZIN
DUSZPASTERSKICH
Z BŁOGOSŁAWIEŃSTWEM
KOŁĘDOWYM**

13.12.2025 (sobota) od godz.10.00
27.12.2025 (sobota) od godz.10.00
03.01.2026 (sobota) od godz.10.00
10.01.2026 (sobota) od godz.10.00
17.01.2026 (sobota) od godz.10.00
25.01.2026 (sobota) od godz.10.00

Zapisy w zakrystii i kancelarii parafialnej. Ofiary składane w czasie Mszy świętych kolędowych i odwiedzin duszpasterskich w tym roku będą przeznaczone na pokrycie kosztów instalacji nowej aparatury nagłaśniającej w naszym kościele.

Bóg zapłać!